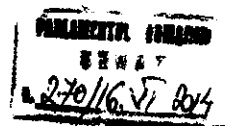

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, respectiv a disp. art. 39 din Legea nr. 51/1995 privind profesia de avocat*”, inițiată de doamna deputat Luminița-Pachel Adam și domnul deputat Cătălin-Daniel Fenechiu – Grupul parlamentar al PP-DD (Bp. 49/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare*, propunându-se excluderea avocaților în mod absolut din categoria funcționarilor publici, în prezent aceștia intrând în categoria funcționarilor publici în situațiile în care atestă identitatea părților, a conținutului sau datei unui act.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin reglementarea actuală „*se creează o stare de discriminare și inechitate față de notarii care prestează aceleași categorii de servicii (notari și consilieri juridici) și care nu sunt incluși în rândul funcționarilor publici*”.

II. Observații

Actuala formă a art. 39 din *Legea nr. 51/1995* a fost pusă în vigoare prin *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare*, scopul fiind acela de a preciza situațiile în care avocatul va putea fi asimilat funcționarului public, pentru a asigura o protecție mai eficientă a activității desfășurate de avocat.

Menționăm faptul că nu se poate confunda noțiunea de „funcționar public” din materie penală cu înțelesul acesteia conform *Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, lege care reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale și are drept scop asigurarea, în conformitate cu dispozițiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

Or, legislația penală nu urmărește stabilirea unei echivalențe între definiția de funcționar public în sensul *Legii nr. 188/1999* și cea cuprinsă în actele normative cu dispoziții penale, deoarece cele două noțiuni au sfere diferite de aplicabilitate, legislația penală vizând sancționarea unor conduite anti-sociale a tuturor persoanelor care au atribuții ori responsabilități în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești ori exercită funcții de demnitate publică sau funcții publice de orice natură. Pentru a fi considerat funcționar public în sensul legii penale este indiferent faptul că persoana în cauză a fost aleasă ori numită într-o funcție publică ori de demnitate publică.

De altfel, sfera noțiunii de funcționar public și conținutul autonom al acestei noțiuni în materia dreptului penal a fost analizată și explicată recent de către Curtea Constituțională.

Astfel, prin *Decizia nr. 2/2014*¹, Curtea Constituțională a statuat următoarele:

„Semnificația noțiunii de funcționar public din dreptul penal nu este echivalentă cu cea de funcționar din dreptul administrativ. Așa cum s-a arătat și în literatura juridică, potrivit legii penale, noțiunile de "funcționar public" și de "funcționar" au un înțeles mai larg decât acela din dreptul administrativ, datorită atât caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor

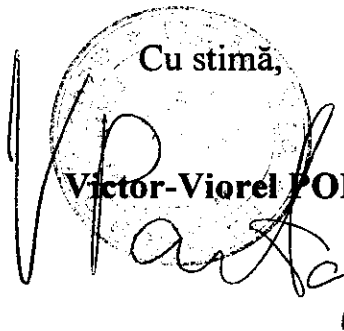
¹ cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 și art. II pct. 3 din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative și a articolului unic din Legea pentru modificarea art. 253¹ din Codul penal*

fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. În doctrină s-a mai arătat că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic. (...) Curtea reține că excluderea persoanelor care exercită profesii liberale din sfera de incidență a răspunderii penale în materia infracțiunilor de serviciu și de corupție nu constituie un criteriu obiectiv în funcție de care se poate justifica intervenția legiuitorului. Așa fiind, Curtea apreciază că determinante pentru includerea sau excluderea persoanelor de la incidența normei penale sunt criterii precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public.

Consecința imediată a restrângerii sferei de incidență a noțiunii de "funcționar public"/"funcționar" în ceea ce privește subiectele de drept amintite este înlăturarea răspunderii penale a acestora în cazul săvârșirii infracțiunilor al căror subiect activ calificat este funcționarul public/funcționarul".

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului